

Зустрічі у ЦК ВЛКСМ

Перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников прийняв 3 серпня голову го-
ловного правління Спільної сільської мо-
лоді Польської Народної Республіки
Т. Халадея, який прибув у Радянський
Союз на запрошення ЦК ВЛКСМ.

Того ж дня тов. Є. М. Тяжельников
приймав перебуваючого в Радянському
Союзі національного секретаря Італій-
ської федерації комуністичної молоді
товариша Р. Імбені. Було обговорено пи-
тання дальшого розвитку співробітництва
між ВЛКСМ і ІФКМ, а також деякі акту-
альні питання міжнародного демократи-
чного молодіжного і студентського руху.

З ПОЗИЦІЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМУ

В нашій країні успішно проходить мі-
сячник радянсько-в'єтнамської дружби
та солідарності з боротьбою в'єтнамско-
го народу проти агресії Сполучених Шта-
тів. Ця традиція він починається щороку
20 липня, в день підписання Женевських
угол 1954 року, який оголошено Всесвіт-
ньою Радою Миру як День В'єтнаму.

Радянські люди вважають проведення
місячника солідарності з В'єтнамом, що
бореться, не лише висловленням симпа-
тій до дружнього в'єтнамського народу.
Виступаючи на численних мітингах, збо-
рах Товариства радянсько-в'єтнамської
дружби, вони підкреслюють, що така солідарність — це постійнодіючий фактор,
спрямований проти злочинів імперіалізму
та неоколоніалізму, це — стимул, що
сприяє дальшому розгортанню націо-
нально-визвольного руху народів.

Немає жодного міста чи села, проми-
слового підприємства чи радгоспу, де б
не засуджувались варварські методи ве-
діння незаконної війни Сполучених Шта-
тів у В'єтнамі. Знищення рослинного й
тваринного світу, винищення мирного
населення на зівдані країни, масовані
бомбардування та руйнування іригацій-
них систем ДРВ — ось далеко не пов-
ний перелік злочинів американського ім-
періалізму, який засуджується світовою
зромадственістю.

АПН.

Світова преса виділяє повідомлення про
проведення в Криму зустрічі керівників комуні-
стичних і робітничих партій соціалістичних
країн, підкреслюючи, що під час зустрічі, яка
відзначалась повним взаєморозумінням і єди-
ністю поглядів і проходила в сердечній, друже-
вській атмосфері, відбувся плідний обмін думка-
ми про хід соціалістичного і комуністичного
будівництва.

Учасники міжнародної альпініади, при-
свяченої 50-річчю СРСР, на зодованку Мос-
кви досягли мети — вершин піку комунізму.
На висоті 7.495 метрів укріплено Герб Союзу
РСР і прапори союзних республік.

Тисячі англійських солдатів почали вранці
31 липня вторгнення в католицькі райони
Белфаста, Лондондеррі та інших міст. З ме-
тою окупації районів, жителі яких відмовля-
ються визнавати англійські й місцеві власті
доти, поки їм не будуть надані рівні грома-
дянські права.

Всім американським стратегічним бом-
бардувальникам «В-52» зріємалися вчора на
літально-повітряну базу США Кадена на Окі-
наві, після повернення Окінаві від адміністра-
тивно управління Японії це вже не перший
випадок появи на Окінаві літаків, які ведуть
варварські бомбардування в Індокитаї.

ДЕВІЗ — СТАРШИХ, ЕНЕРГІЯ — МОЛОДИХ

Щедрий урожай зернових виростила у дру-
гому році дев'ятої п'ятирічки тракторна брига-
да комуністичної праці колгоспу «Росія» По-
воукраїнського району, яку очолює заслужений
працівник сільського господарства УРСР, на-
завер ордена Леніна Віктор Андріяш. Меха-
нізатори бригади першими в районі закінчили
збирання пшениці на площі 600 гектарів. При
зобов'язанні 31 центнерів воші одержали з ко-
жного гектара по 36 центнерів доброго зерна.
Успішно доглядали просанні культури.
Зараз володарі потужної техніки успішно
косять кукурудзу на сілос. Завдяки раціо-
нальній організації праці вони розраховують в
найкоротші строки зібрати кукурудзу на 130
гектарах, одержавши не менше 300 центнерів
маси з кожного гектара.
Добре вродила качаниста і на тих площах,
де її вирощують на зерно. Оглянувши масли
зернової кукурудзи, бригадир В. С. Андріяш
залишився задоволений: буде близько 50 цент-
нерів зерна з гектара. Отже, соціалістичне зо-
бов'язання, взяте на початку року, механізатори
виконують з честю.
У тракторній бригаді В. С. Андріяша тру-
дяться багато молоді. Разом з ветеранами мо-
лоді механізатори цього року успішно скла-
дають скамен на трудову зрілість.
На фото: бригадир бригади комуністичної
праці В. С. Андріяш ще раз завітав на поле,
де дозріває качаниста.

Фото В. КОВПАКА.

АБІТУРІЄНТ - 72

Олена ШТАНЬКО — випускниця Кіровоградської СШ № 34. Вона вирішила стати інженером-машинобудівником і виїхала скла-
дає екзамен до Інституту сільськогосподарського машинобудування.
Про вибір своєї професії О. Штанько розповідає сьогодні на 2-й стор. газети.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОЛБТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 94 (1574).

СУБОТА, 5 серпня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЗЛІТ МОЛОДИХ ПАТРІОТІВ

Святково прикрашено один з най-
більших індустріальних центрів Ук-
раїни — місто Харків. 3 серпня тут
в містечку Гвардійського Вищого
танкового училища імені Верховної
Ради УРСР урочисто відкрився
III республіканський зліт учасників
Всесоюзного походу комсомольців і
молоді по місцях революційної, бо-
льової і трудової слави радянського
народу, присвячений шестидесятому
ювілею Союзу РСР. Сюди приїхали
посланиці всіх областей України.

За останні два роки в походах по
місцях революційних подій, боїв,
трудових звершень, дорогами бра-
терства народів СРСР пройшли
п'ять мільйонів юнаків і дівчат Ук-

раїни. Здійснено тисячі експедицій,
в молодіжних аудиторіях прочитано
близько ста тисяч лекцій на патріо-
тичну та інтернаціональну тематику.
Зібрані матеріали стали основою
експозиції для тисяч нових музеїв,
кімнат і куточків революційної, бо-
льової і трудової слави. В республі-
ці відкритися двері шести тисяч
клубів дружби народів Радянського
Союзу. Пошуки ентузіастів повер-
нули пам'яті народній 25 тисяч
імен героїв, які загинули в бороть-
бі за честь, свободу і незалежність

нашої Батьківщини. Встановлено,
впорядковано і реставровано понад
п'ять тисяч пам'ятників, обелісків,
історичних дошок, що увічнили
подвиги радянських людей.

Почесними гостями зльоту стали
ветерани партії і комсомолу, гро-
мідянської та Великої Вітчизняної
воєни, Герої Соціалістичної Праці,
представники союзних республік
України.

Вступним савом зліт відкрила
другий секретар ЦК ЛКСМУ України

Анатолій Корнієнко. У білосніжній
часі спаладує головний фанел фо-
руму молодих патріотів.

Протягом чотирьох днів зльоту
молодь зустріється з ветеранами
партії і комсомолу, ініціаторами
широко відомих трудових починів.
Гості і господарі святого ювіля патріо-
тизму візьмуть участь у трудовому
«десятті», в ударній комсомольській
зміні на заводах, що готуються до
серійного випуску трактора Т-150.

(РАТАУ).

ВИХОДЬ! ЗЕЛЕНІ ЖНИВА!

З 1 серпня по 1 жовтня — ударний
республіканський комсомольсько-мо-
лодіжний двомісячник

ЗАВДАННЯ ДНЯ: ЗАГОТІВЛЯ КОРМІВ
СЕКРЕТАРІАТ ЦК ЛКСМУ УКРАЇНИ ТА КОЛЕГІЯ МІ-
НІСТЕРСТВА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УРСР,
МІНІСТЕРСТВА РАДГОСПІВ УРСР І МІНІСТЕРСТВА
ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УРСР ПРИЙНЯЛИ
СПІЛЬНИЙ ПОСТАНОВУ «ПРО ЗАВДАННЯ КОМСО-
МОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ РЕСПУБЛІКИ ПО ЗА-
БЕЗПЕЧЕННЮ АКТИВНОЇ УЧАСТІ КОМСОМОЛЬЦІВ
І МОЛОДІ В ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ ДЛЯ ГРОМАД-
СЬКОГО ТВАРИНИЦТВА».

Для виконання зав-
дань в галузі тваринництва, зазначається
в постанові, вирішальне
значення має міцна кор-
мова база в кожному
господарстві. Необхідно
виробляти якомога біль-
ше сіна, силосу, сінажу,
трав'яного борошна, ко-
рениплодів.

Маючи певний досвід
у заготівлі кормів, ком-
сомольські організації
республіки можуть по-
дати відчутну допомогу
колгоспам і радгоспам.
Постанова зобов'язує
обласні, міські, районні
комітети ЛКСМУ, коміте-
ти комсомолу первинних
організацій провести се-
ред молоді широку ор-
ганізаторську і роз'яс-
нювальну роботу з ме-
тою залучення юнаків і
дівачат до заготівлі кор-
мів.

З 1 серпня по 1 жовт-
ня цього року оголошу-
ється республіканський
двомісячник. Рекомен-

дується створювати ком-
сомольсько-молодіжні
бригади, ланки, екіпажі
по заготівлі кормів, роз-
горнути серед них соці-
алістичне змагання, ши-
роко застосовуючи мо-
ральні й матеріальні сти-
мули заохочення. Велику
користь принесуть ударні
місячники, декади, ти-
жодники, під час яких
молодь масово включи-
ться в збирання врожаю
кормових культур.

Для відзначення ра-
йонних комсомольських
організацій, які досяг-
нуть найкращих резуль-
татів в республікансько-
му комсомольсько-моло-
діжному двомісячнику,
встановлено 12 премій,
визначено індивідуальні
нагороди — знесення
до Книги Пошани респуб-
ліканської комсомоль-
ської організації, Печес-
ної грамоти ЦК ЛКСМУ,
представлення до наго-
родження в ЦК ВЛКСМ.

ЗАВТРА—ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ ЗАЛІЗНИЧНИКА

Вагонами трудовими здобутками зустрічають День залізничника машиніст локомотивного депо станції Помічна Віталій Матвеев та його помічник Борис Дегтяренко. Вони регулярно водять важковагові поїзди від станції Знамянка до станції Помічна. Кожний такий состав має вагу

4000—4200 тонн при нормі 3500 тонн. З початку року бригада зеконотила 3500 кілограмів пального. На фото: машиніст тепловоза В. МАТВЕЄВ (справа) та його помічник Б. ДЕГТЯРЕНКО перед черговим рейсом. Фото В. КОВПАКА.

ЯКЩО скласти роки, які я машиністом, їх набирається сімнадцять. Спочатку водив паровози, з шістдесят першого — пересів на електровази. Зі своєї багаторічної практики роблю один висновок — не проходило року, щоб в депо не з'явилося чогось нового, не кажучи вже про революцію на залізниці — перехід від парової до електричної тяги. Нове в техніці, в організації праці, у виробничій естетиці владно входить у свої права. Ось і цього року мені особисто, моєму напарнику — машиністу Миколі Ткаченку і нашому юному другові — помічнику машиніста Валентину Стецуну випала честь своїми руками випробувати цікаве нововведення.

У квітні із Вихерівського депо Східно-Сибірської залізниці прислали локомотив з удосконаленою системою збудження тягових двигунів. Ми мали, як у нас кажуть, «обкатати» локомотив, а точніше — перевірити в дії нововведення. Почали нові дослідні поїздки. Авторі нової схеми — російські залізничники, чекали від нас, їх українських колег, останнього слова експлуатаційників. Мова йшла про значне збільшення вантажоперевезень електровазами в усій країні. Впровадження нової схеми саме й давало можливість підвищити вагові норми при зменшенні затрат часу.

В середині минулого місяця ми повернулися з останньої дослідної поїздки із Львова і доповіли про закінчення експерименту в себе в депо і російським друзям. Вдало він пройшов, головне — ефект, без сумнів, переконливий. Судити самі. При теперішніх нормах — 3600 тонн на состав електровазом з новою схемою можна перевозити 4400 тонн вантажу. За місяць вийшло, що наш екіпаж перевіз понад норму 5 составів, або 17860 тонн народногосподарських вантажів додатково. Завдяки при-

скоренню перевезень нам вдалося зекономити 35440 кіловат-годин електроенергії. В цих цифрах найкраща агітація за нововведення, тому й висновок наш був такий: новій схемі — зелений світлофор. І дуже шкодуємо, що маємо поки що одного такого електро-

хорошою перспективою в технічному переоснащенні електровозного парку. З перспективою і здобутками.

Наш експеримент був підтриманий ударною працею всіх робітників депо. Поряд із старшими стояла молодь. В комсомольсько-молодіжну естафе-

ЗЕЛЕНИЙ СИГНАЛ НОВОВВЕДЕННЮ

ВІДКРИЛИ ЗНАМ'ЯНСЬКІ ЗАЛІЗНИЧНИКИ

воза від російських друзів.

А в кінці червня на нараді в Міністерстві шляхів сполучення СРСР вже вирішувалась остаточна доля впровадження нової схеми. Від нас запросили туди начальника депо Георгія Семеновича Тюріна і мене. Як випробувача, мене спитали, чи потрібні такі електровази. Я й відповів просто: «Без цих електровазів ми не зможемо підняти вагові норми перевезень». Мабуть, переконав, бо в ту хвилину відчував, що говорю від імені і винахідників з Вихерівського депо, і від імені моїх друзів з екіпажу, і від імені всіх, хто зичив успіхів. Нову схему з удосконаленою системою незалежного збудження тягових двигунів затвердили.

Від експерименту зараз переходимо до його широкого впровадження. Протягом двох місяців у нашому депо будуть переобладнані 30 електровазів. В майбутньому всі електровази перемінного струму країни почнуть працювати за новою схемою. Як патріоти свого депо, ми гурді з того, що вперше нововведення було випробувано у нас. Тож наші свято — Всесоюзний день залізничника ми зустрічаємо з

ту Одесько-Кишинівської залізниці на честь 50-річчя утворення СРСР комсомольська організація вписала відрадні сторінки. Ось вони: 10 комсомольсько-молодіжних колективів за півріччя провели 2675 важковагових поїздів, додатково перевезли 1,2 мільйона тонн народногосподарських вантажів. Молодими раціоналізаторами подано і впроваджено у виробництво 41 рацпропозиція з економічним ефектом у 6124 карбованці. Хороша зміна росте в колективі, надійна.

Сьогодні формування важковагових поїздів у депо стало явищем поширеним. І молоді залізничники тут не поступаються старшим. За трудові здобутки їм і шана колективу, і визнання. Більше половини комсомольців носять почесне і горде звання «Ударник комуністичної праці», 34 комсомольсько-молодіжних локомотивних бригад удостоєні звання «Бригада комуністичної праці». З такою зміною надійно відправляться в найдавший рейс.

В. МАЛЕЄВ, депутат Верховної Ради СРСР, машиніст електроваза Знамянського локомотивного депо.

АБИТУРІЕНТ-72

„...БО ХОЧУ В СІМ'Ю РОБІТНИЧУ“

До початку екзамену ще півгодина. Але біля Інституту вже зібралося сотні юнаків та дівчат. Це здебільшого — сільська молодь, комсомолці, які вже працювали в хліборобських колективах, водили степом трактори, комбайни, поспішали ранками до колгоспних майстерень. А з ними он і мої знайомі — молоді робітники з кіровоградських заводів, випускники профтехучилищ. І це зрозуміло — такі люди стануть справжніми інженерами. Бо вони вже давно переконались у безпомилковому виборі своєї професії.

Я ж тільки-но з-за шкільної партії, закінчила СШ № 34. І мене запитують:

— Чому вступаю саме в Інститут сільськогосподарського машинобудування?

Мені трохи й незручно перед цими хлопцями і дівчатами, котрі вже мають робочий стаж, більш твердо роблять свій крок в самостійне життя. І я їм по-доброму заздрю.

Отож і мені хочеться стати ближче до них. А вибір професії інженера-машинобудівника для мене не випадковий. На заводі «Укрсільгосптехніка» працює мій батько, а мати — серед черноозорівців. Старша сестра Таня теж вчиться в цьому інституті (на вечірньому відділенні), працює на «Червоній зірці» у відділі технічного контролю. Бачу, як горляться робітничою професією мої рідні, знаю ціну їх праці. Та й сама я побувала на заводі, спостерігала за роботою машинобудівників. От і вирішила: вчитись, щоб теж поповнити сім'ю заводчан, разом з ними будувати найкращі машини для села. Це — моя мрія.

Позаду вже один іспит — письмова робота з математики. А тепер намагаюсь зосередити всі свої знання, щоб і надалі бути з успіхом. Бо хочу вчитись...

Олена ШТАНЬКО,

випускниця Кіровоградської СШ № 34, абітурієнтка Інституту сільськогосподарського машинобудування.

м. Кіровоград.

В ВСЕСОЮЗНИЙ ЗЛІТ ПІОНЕРІВ

ГАЙДАР КРОКУЄ ПОПЕРЕДУ

«День миру і солідарності» пройшов в Артеку 2 серпня. У цей день підбито підсумки роботи піонерських дружин і загонів на марші «Мир і солідарність», участі юних лєнінців і зарубіжних дитячих організацій у веселій кампанії «Юність викриває імперіалізм».

Зранку до табору «Морський», де відкрився міжнародний почтамт, прибули представники всіх десяти артеківських дружин. Вони доставили сюди листи більш як ста мовами. У цих листах діти різних народів звертаються до своїх ровесників з закликом зміцнювати дружбу, закликають людей до того, щоб сьогодні і завтра всіх дітей було безжарним і світлим.

Усі листи було вкрито в пляшки, закорковано, вивезено в море і віддано

на волю хвиль. Їх шлях — в далекі країни: до всіх людей доброї волі. Опіядні увагу артеківців привернула міжнародний конкурс малюнків на асфальті — «Усім дітям потрібний мир».

У дружині «Янтарній», яка носить ім'я Аркадія Гайдара, відкрито меморіальну дошку визначному радянському письменникові, великому другу дітей.

На мітингу, що відбувся, голова Центральної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна А. В. Федуллова за дорученням ЦК ВЛКСМ вручила Т. А. Гайдару — сину письменника диплом про присвоєння Аркадію Гайдару (посмертно) премії імені Ленінського комсомолу.

Про справи тимурівських команд роз-

повіли делегати зльоту з різних областей і республік країни.

Спадає покривало з меморіальної дошки, на якій накреслено: «У верхньому таборі Артеку в липні — серпні 1931 року жив, працював Аркадія Петрович Гайдар. Тут ним завершений «Далекий країна» і задумана повість «Військова таємниця». А. П. Гайдар був гостем Артеку в 1934 і 1939 рр.»

У чіткому строю проходять повз пам'ятну дошку делегати і зарубіжні гості.

Того ж дня в Артеківському Палаці піонерів відбулось урочисте відкриття великої виставки «50 років Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна».

Артек.

(РАТАУ).

А Жанна Ландман прийшла з Голованівська в Кіровоград, щоб поступити на факультет іноземних мов педагогічного інституту.

На знімку: Ж. ЛАНДМАН складає екзамен з англійської мови.

Фото В. КОВПАКА.

ВІДШУКАЙТЕ АМВРОСІВКУ

Слідопити Малорицької школи-інтернату виявили поблизу хутора Птруга могили радянських воїнів, котрі загинули в перші дні Великої Вітчизняної війни. Короткі відомості про них донесли солдатські медальйони. Василь Терентійович Лупиніс назвав адресу батьків: місто Амвросіве на Україні. Збереглась записка курсанта Петра Остаповича Тарасова,

1921 року народження. Він родом з села Пачапиня Чемеровського району Кам'янець-Подільської області.

Відомо, що в районі Малоріти — Домачева в червні 1941 року радянські воїни стійко і мужньо боролися проти педантичних сил противника. Запеклі бої продовжувались шість днів. На сьому добу воїни

прорвали кільце оточення і пішли на з'єднання з іншими частинами.

Останки загиблих в Прибужжі героїв переборонені в братській могилі в селі Луково. Медальйони з знайденими в них записками передані в музей бойової слави Малорицької школи-інтернату.

МІСТО І АВТОМОБІЛЬ

БЕЗПЕКА — ЦІЛИЙ КОМПЛЕКС

НЕЩОДАВНО мене зацікавив матеріал про перспективи розвитку автотранспортного господарства, надрукований на сторінках газети «Молодий комунар». Думаю, що редакцію цікавлять всі думки щодо цього.

Я постійний пішоход вулиць 50 років Жовтня, Карла Маркса. Нещодавно вулиці як вулиці: і широкі, і вигляд мають привабливий. Та тільки забувається це за хвилину страху: так часто виникають на них аварії, про які повідомляють працівники державтоінспекції. Огі знаки в два рядочки, розміщені де-не-де, ніяк не назвеш пішоходними переходами.

Транспорту багато — чи не краще було б ізолювати пішоходів від тієї вулиці? Підземні переходи — це майбутнє, але бажано було б їх мати вже тепер. Є місця, де і пішоходи часто стають винуватцями вуличних пригод — біля ЦУМу і по вулиці Луначарського. Пішоходні світлофори запрошують — «йдіть» і зупиняють — «стійте». Якби їх було більше, то, можливо, і навчилися би користуватись ними. А так забуваємо глинити. Справа навіть не в тому, наскільки пунктуальна людина.

Не приваблюють наші вулиці і калюжами, що підходять в негоду майже до ніг пішоходів на тротуарах (до речі, теж вузьких, особливо в часи пік). Водії автобусів бояться підїжджати до бордюру — а якщо яма? Тоді, як кажуть, Магомет іде до гори — пішоход хоче бути пасажиром — і стрибає у двері автобуса. Буває, що і не дострибає! Для води комунальним організаціям треба неодмінно будувати стічну каналізацію.

Зрозуміло, що стічну каналізацію враз не зробиш. Але, як тимчасовий захід, можна було б запропонувати ту частину вулиці, на якій міститься автозупинка, будувати трохи підвищеною. 2—3 сантиметри висоти схилу було б достатньо, щоб вода стікала далі по вулиці.

Твоя справа, шановна редакціє, до кого ще звернутись, щоб сприяти поліпшенню умов руху. І, думаю, варто завести розмову про дисципліну пішоходів.

Л. СМІРНОВА,
працівник обласного Будинку вчителя.
м. Кіровоград.

«ФІЛЕ У ВИННОМУ СОУСІ ПЕРЕД ВІЗИТОМ ДО ПСИХІАТРА»

Ще порівняно недавно від всіх, так би мовити, стопроцентних американських Полканів вимагалося зовсім небагато: вірність, слухняність, довірлива і радісна готовність служити людині. За це вони одержували їжу, притулок і ласку господаря. Та роки йдуть і несуть з собою нове. Деякі аспекти цього «нового» стали перетворювати життя багатьох проникливих тер'єрів, розсудливих сенбернарів, холоднокровних бульдогів і пустотливих такс в щось таке, що виходить за межі звичного собачого існування.

Американський журнал «Форбс» читається в основному діловими колами, нещодавно дав зрозуміти своїм передплатникам, що бізнес, який обслуговує примхи багатих і супербагатих собаковласників, обіцяє колосальні і, головне, гарантовані прибутки тим, хто наважиться вкласти в нього свої капітали. «Ніні», — пише журнал, — власники дуже багатьох собак постійно водять їх в салони краси, одягають в кращих модельєрів, наймають їм лаяк для прогулянок і годують по-королівському. Філе у винному соусі — це тонка насолода для пса, який готується до зустрічі зі своїм психіатром. А без психіатра, на думку журналу, собаці багатого американця жити тепер просто неможливо, оскільки огочуюча дійсність «згубно впливає на її нервову систему». І так далі, і тому подібне...

Журнал повідомляє також про те, що в Сполучених Штатах існує нині специфічна галузь бізнесу з річним оборотом 2 мільярда доларів. Ветеринарні салони краси, черепашковий суп для собак, психіатри для погуляти і цілі багатства, залишені в спадщину палколюблячим свиням, наполегливо вимагають ще пильніше придивитися до дійсного стану справ у Америці, де багато мільйонів людей гостро здрацькує такому ось «собачому життю». 30 мільйонів, котрі живуть нижче межі бідності, — район Аппалачів і злиденні негритянські та пуерториканські гетто міст, армія безробітних і бездомні старики, негритянські і білі діти, які змушені залишити школу, щоб заробити для сім'ї якусь копійку, — ось що протистоїть діамантовим нашійникам блоннок. Потворні контрасти Америки не парадокс, не випадковість. Вони витікають з самого характеру соціальної системи, побудованої на експлуатації людини. І діамантовий нашійник в цьому розумінні розростається до розмірів огидного символу, залишаючись в той же час не більше, як деталлю...

Є. КУБІЧЕВ,
АПН.

ПОЧАТОК БУДЬ-ЯКОГО ТЕАТРАЛЬНОГО СЕЗОНУ — ЦЕ ПОРА ЧЕКАТИ ІЩЕ НЕРІЗВ'ЯЗАНИХ ПРОБЛЕМ. ОТ І ТВОРИТИ КОЛЛЕКТИВ ЛЯЛЬКОВОГО ТЕАТРУ ЦІКАВИТЬ, ЯКІНЬ БУДЕ ГЛЯДАЧ, ЩО ПОМУ БУДЕ ПОДОВАТИСЯ, ЧИ СТАНЕ ВІН СВИДКОМ ЦІКАВИХ АКТОРСЬКИХ І РЕЖИСЕРСЬКИХ ДЕБЮТІВ.

На фото (справа): сцена з вистави «Ще раз про Червону Шапочку»; внизу — творчий колектив вистави (зліва направо): перший ряд — Віра ГАЙ (засця), автор п'єси Сергій ЄФРЕМОВ, головний художник театру Василь ОСТАПЕНКО, Валентина ДЯКОВА (Червона Шапочка), другий ряд — Євген БАРМІН (бабуся), Віталій СОЛОДЯНКИН (воук), головний режисер театру Богдан ЛАНЬ та ведучий вистави — Станіслав СКОРОХОДОВ.

ФОТО В. КОВПАКА.

КІЛЬКА ДНІВ ТОМУ в Кіровоградському театрі ляльок відбулась прем'єра вистави С. Єфремова та С. Когана «Ще раз про Червону Шапочку» (режисер Б. Лань, художник В. Остапенко). На прем'єрі був присутній один з авторів п'єси — С. Єфремов. Постановкою цієї вистави творчий колектив театру завершив свій другий театральний сезон. Здійснено такі постановки, як «Котик-вуркотик», «Казка про Велетня і Відьму», поновлено виставу «Одноокий Дев». Ми брали участь у республіканському фестивалі театрів ляльок, присвяченому 50-річчю Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна, який відбувся у Вінниці, а також у Всесоюзній виставці художників театрів ляльок у Москві. За минулий сезон наш колектив побував на гастролях в багатьох областях України. І завжди вистави кіровоградців проходили успішно. Вони подобались і малцям, і дорослим.

Наступний сезон обіцяє бути ще напруженішим і цікавішим. Ми візьмо участь в республіканському фестивалі театрів, присвяченому 50-річчю утворення СРСР. До цієї дати готуємо виставу «Казка про Івана-царевича, землю рідну, матінку любу». Хочемо також спробувати свої сили в постановці вистав для дорослих.

Богдан ЛАНЬ,
головний режисер лялькового театру.
м. Кіровоград.

ЗАПРОШУЄ „ЧЕРВОНА ШАПОЧКА“

ПРОБЛЕМА ВІДПОЧИНКУ

● АНАЛІЗ АНКЕТИ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

НАПРИКІНЦІ липня кандидат історичних наук В. Браніцький на сторінках газети «Молодий комунар» розпочав розмову про наш вільний час. А перед цим своїм читачам запропонував анкету «Твоє дозвілля». Хотілося знати, як юнаки і дівчата проводять свої канікули, відпустку, яку форму відпочинку вони вибирають. Цікавила нас і роль комсомольських активістів у

проводять свою відпустку в поїзді до Києва, Ленінграда, Одеси, Умані, інші — в туристському таборі, лісі, свій вільний час витрачають на спортивні ігри, змагання. І лиш окремі (як от Людмила Р., Наташа К.) вважають, що краще просто бути вдома, безтурботно без будь-яких справ, дихати свіжим повітрям.

Останньою ми отримали заповнену анкету від учениці середньої школи № 6 міста Світловодська Людмили Радченко. Свої канікули вона провела в селі Подорожньому, в бабусі. Там разом з сільськими дівчатами працювали на живах. Повернувшись до міста, допомагала дивляти малят в дитячому садку. А перед канікулами у вихідний день Людмила з своїми подругами їздили до Чигирини. Нині свій вільний час дівчина проводить за книгою...

Присмемо читати такі відповіді. Бо Людмилі ще й шістнадцяти не минуло, а вона вже навчилася витрачати свій вільний час корисно і цікаво.

І дивусь те, що дехто вважає цілоденне «вільжування» на гарячому піску пляжів або в тихому затінку кращою формою «організації» дозвілля. Як свідчить анкета, багато комсомольських організацій області теж не дбають, щоб згуртувати молодь, допомогти їй провести як слід відпустку, канікули.

Ми хотіли дізнатись від своїх читачів і про їх позиції щодо організації дозвілля молоді. І ось такі побажання: «Хочемо поїхати в гори», «Треба влаштувати туристську подорож по всій області», «Більше слід будувати туристських і спортивних містечок» і т. п.

Отже, більшість молоді тягнеться до змістовного відпочинку. І хочеться тільки вітати такі поривання.

ПОДОРОЖ, ЧИ ТИХИЙ ЗАТІНОК?

справі організації дозвілля молоді.

І ось на редакційній стіл лягло десятки відповідей наших читачів. На анкету відгукнулись школярі, молоді робітники, колгоспники, студенти. Наприклад, учениця Попівської середньої школи Онуфріївського району Валентина Булат вважає кращим — відпочивати в дорозі, під час туристських походів. Так роблять і її друзі. Комсомольська організація школи задалегідь розробляє маршрути таких мандрівок, школярі забезпечуються наметами, туристськими сумками, іншими речами, які потрібні в дорозі. До Валентини приєднуються Євгенія Кравцова з Олександрії, Юлія Ромашкіна з Кіровограда, Микола Омельченко з с. Павлиша Онуфріївського району. А ось Володимир Масько подорожує на велосипеді, мріє про відпочинок під час морської прогулянки на пароплаві. Тетяна Корольова — любить спорт, вважає, що нема кращого місця відпочинку, ніж річка. І таких прикладів активного відпочинку юнаків та дівчат більшість. Одні

Музичне віконце

ХАТА МОЯ, БІЛА ХАТА

Слова Дмитра Луценка

Музика Анатолія Пашкевича

Хата моя, біла хата,
Рідна моя сторона,
Пахне любисток і м'ята,
Мальви цвітуть край вікна.
Хата моя, біла хата,
Казко тепла й доброти,
Стежка від тебе хрещата
В'ється в далекі світи.
В'ється дорога далека
В хату крізь сніну парчу.
Мати задумливо й ніжно
Гладить голівку мою.

Мамо, чого зажурились,
Дайте тепло ваших рук
В хаті на згадку лишилися
Болі й тривогні роздрук.
Хата моя, біла хата,
В білому світі одна,
Пахне любисток і м'ята,
Мальви цвітуть край вікна.
В'ється дорога далека
В хату крізь сніну парчу.
Мамо, до вас, як лелека,
В горі і в щасті лечу.

Ха - та мо - я бі - ла ха - та, РІД НА МО - Я СТО - РО НА

Па - не лю - бис - ток і м'я - та, маль - ви ці - вють кра - й вік - ня

Ха - та мо - я бі - ла ха - та, каз - ко теп - лай доб - ро - ти

Стеж - ка від те - бе хре - ща - та в'єть - ся в да - ле - кі сві - ти

Стеж - ка від те - бе хре - ща - та в'єть - ся в да - ле - кі сві - ти.

